

jeg hører forskellige ordførere udtale sig på en måde, så man egentlig bliver i tvivl om, hvad det her egentlig handler om.

Som jeg ser det, er den her diskussion først og fremmest affødt af den glædelige begivenhed, at beskæftigelsen er god, og konkurrencen om arbejdskraften på flere og flere områder er stigende, og derfor bliver det for flere og flere virksomheder uanset type interessant at sikre, at man kan beholde den arbejdskraft, man har, og at man ikke kommer ud i fri konkurrence med andre virksomheder.

Derfor er det, vi snakker om her, ren karteldannelse, altså at begrænse den frie konkurrence – den frie konkurrence på det eneste, en lønmodtager har at udbyde, nemlig sin arbejdskraft.

Der er ingen som helst principiel forskel over til diskussionen om karteller for erhvervslivet, hvor det er forbrugerne, der kommer til at betale regningen, fordi man begrænser konkurrencen. Principielt er det helt det samme.

Så har vi diskussionen om retstilstanden. Jeg tør ikke ud fra det kendskab, jeg har, og de sager, jeg kender, bedømme, om retstilstanden i dag er fuldstændig klar, og om vi kan være fuldstændig sikre på, at domstolene vil nå frem til den konklusion, som hr. Ole Sohn tidligere har gjort gældende, nemlig at når man tager udgangspunkt i funktionærlovens § 18, vil det betyde, at alle den slags aftaler vil være ulovlige.

Men vi er jo i Folketinget, og det betyder, at vi ikke kun skal forholde os til, hvordan gældende lovgivning er, men også skal forholde os til, hvordan vi mener gældende lovgivning bør være. I Socialdemokratiet mener vi altså, at gældende lovgivning bør være sådan, at skal der laves konkurrencebegrænsende aftaler for enkelte eller grupper af lønmodtagere, kan de kun indgå, i den udstrækning de pågældende lønmodtagere er med til at forhandle det – altså den sædvanlige danske model – og skrive under på det og få den kompensation, som den ulempe betyder for dem. Og i den udstrækning, gældende lovgivning hos domstolene ikke når frem til, at det er konklusionen, er vores opfattelse, at vi som Folketing bør ændre lovgivningen, så det bliver fuldstændig stjerneklart, at arbejdsgivere ikke kan indgå i karteller vendt mod lønmodtagerne, der begrænser lønmodtagerne i at udbyde deres arbejdskraft – heller ikke i en situation, hvor vi mangler arbejdskraft.

Derfor mener vi i Socialdemokratiet, at den her lovgivning er direkte skadelig, fordi man sender signal om, at man legitimerer det. Jeg tror også, at der er en stor risiko for, at det kan få direkte indflydelse på domstolene, at en regering kommer med et lovforslag af den her karakter.

Jeg husker tilbage til 1980'erne, hvor Socialdemokratiet på et tidspunkt fik forkastet et beslutningsforslag. Efterfølgende faldt der en dom i landsretten, der brugte forkastelsen af det pågældende beslutningsforslag som begrundelse for, at Folketinget ikke mente, at retstilstanden kunne være sådan, og landsretten brugte derfor det forkastede beslutningsforslag som begrundelse for at afsige en dom, der gik imod det, som var indeholdt i beslutningsforslaget, og som egentlig ret bredt var opfattelsen i Folketinget på det pågældende tidspunkt. Man mente, man skulle afvente, at domstolene afsagde en kendelse om, hvordan retstilstanden var, og derefter kunne man komme efterfølgende og gøre det op.

Derfor vil jeg bare sige, at hvis det er sådan, at der skulle være en enighed i det her Folketing om, at vi ikke ønsker karteller og konkurrencebegrænsende aftaler indgået mellem arbejdsgivere om, at lønmodtagere ikke frit kan udbyde deres arbejdskraft på markedet, må vi vedtage en lov, der har det indhold. Jeg vil sige, at det lovforslag, som vi her behandler, efter min opfattelse nærmest har det modsatte indhold. Derfor vil det være fuldstændig umuligt for Socialdemokratiet at stemme for et signal af den karakter og en lovgivning, der giver risiko for, at noget, som vi er lodret imod, legitimeres.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Det er jo altid dejligt, når det er sådan, at der er to medlemmer af Folketinget fra det samme parti, der går på talerstolen i den samme sag, især hvis det var sådan, at der var enighed mellem de to ordførere. For hr. Thomas Adelskov har tidligere i debatten om det her lovforslag anerkendt, at der kan være situationer, hvor det at have disse aftaler kan være ret og rimeligt.

Og med den dundertale, vi har hørt her, lyder det, som om Socialdemokraterne overhovedet ikke anerkender, at der er situationer, hvor det vil være fornuftigt at lade virksomhederne have det værktøj, således at de har mulighed for at kunne udnytte den konkurrenceevnefordel, der